

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.287 van 1 maart 2012
in de zaak A. 199.311/XIV-33.524**

In zake : Rogier BRUGGEMAN
wonend te 2811 Mechelen
Sparrenstraat 21
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Financiën

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 februari 2011, strekt tot de nietigverklaring van artikel 3, uitgezonderd het laatste lid ervan, van het koninklijk besluit van 3 september 2010 waarbij de verzoeker met ingang van 1 juli 2010 bij toepassing van artikel 83, § 3 van de wet van 5 augustus 1978 wegens lichamelijke ongeschiktheid op pensioen wordt gesteld.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, die verschijnt in persoon, en inspecteur Jan De Vleeschouwer, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker was tot aan het bestreden besluit eerstaanwezend inspecteur bij de directe belastingen bij de buitendiensten van de FOD Financiën.

De verzoeker is langdurig in ziekteverlof. Omdat hij op 17 juli 2006 het aantal dagen ziekteverlof waarop hij recht heeft uitgeput heeft, wordt hij bij ministerieel besluit van 4 januari 2007 in disponibiliteit wegens ziekte gesteld met ingang van 18 juli 2006.

Dientengevolge wordt hij onderzocht door de pensioencommissie die hem in eerste instantie medisch ongeschikt bevindt voor elke functie. In beroep wordt deze beslissing evenwel gewijzigd: op 4 april 2007

oordeelt de hoofdgeneesheer adviseur-generaal van de Administratieve Gezondheidsdienst dat de verzoeker vanuit medisch standpunt de voorwaarden niet vervult om vroegtijdig wegens gezondheidsredenen te worden gepensioneerd, maar dat hij geschikt is om zijn werkzaamheden op normale en regelmatige wijze te vervullen.

In 2010 wordt vastgesteld dat de verzoeker meer dan 365 dagen afwezig is gebleven wegens ziekte sinds zijn 60ste verjaardag en dat hij daarom ambtshalve moet worden gepensioneerd met ingang van 1 juli 2010 in toepassing van de bepalingen van artikel 83, § 3 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen. De verzoeker wordt daarvan met een brief van 28 juni 2010 door de gewestelijk directeur op de hoogte gebracht.

Bij koninklijk besluit van 3 september 2010 wordt de verzoeker effectief op pensioen gesteld met ingang van 1 juli 2010. Dit besluit wordt op 27 oktober 2010 door de juridische dienst van de verwerende partij aan de verzoeker overgemaakt terwijl het ook met een brief van 29 oktober 2010 door de dd. gewestelijk directeur aan de verzoeker wordt toegestuurd. Het wordt hem nogmaals betekend met een ter post aangetekend verzonden brief van 12 januari 2011. Deze verzending bevat de in artikel 19, 2de lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgenomen vermelding.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Bevoegdheid van de Raad van State

4. Het bestreden besluit werd genomen in toepassing van de bepalingen van artikel 83, §§ 3 en 5 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen.

De voornoemde bepalingen luiden als volgt:

“Art. 83 § 3. Het personeel dat de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt, wordt ambtshalve in ruste gesteld de eerste dag van de maand volgend op die waarin hij, zonder dat hij definitief ongeschikt is bevonden, sedert zijn zestigste verjaardag, hetzij door verlof, hetzij door disponibiliteit, hetzij door beide, 365 dagen afwezigheid wegens ziekte telt, of 548 dagen wanneer het een oorlogsinvalide betreft.

Voor het berekenen van de in het eerste lid bedoelde termijnen van 365 en 548 dagen komen niet in aanmerking :

a) afwezigheden te wijten aan een arbeidsongeval, een ongeval op de weg naar en van het werk of een beroepsziekte;

b) afwezigheden die te wijten zijn aan invaliditeiten opgelopen tijdens een koloniale loopbaan en die met de onder a bedoelde afwezigheden gelijk moeten worden gesteld op grond van artikel 25 van de wet van 2 augustus 1955 houdende perkwatie der rust- en overlevingspensioenen;

c) de halve dagen afwezigheid tijdens welke het personeelslid gemachtigd afwezig mag zijn met toepassing van een verordeningregeling inzake verminderde prestaties in geval van ziekte of gebrekkigheid.

§ 4. (...)

§ 5. De inruststelling van ambtswege, bedoeld in de §§ 3 en 4, worden gelijkgesteld met inruststelling wegens lichamelijke ongeschiktheid.”.

De voorliggende zaak betreft duidelijk een geval waarin de bevoegdheid van de overheid volledig gebonden is. Uit het voormelde artikel 83, § 3 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen blijkt immers dat de overheid bij haar beslissing alleen moet nagaan of de verzoeker sinds zijn 60ste verjaardag meer dan 365 dagen ziekteverlof telt, andere dan deze vermeld in de voornoemde paragraaf drie en, indien dit zo is, zij verplicht is hem op pensioen te stellen. Niet alleen is er geen discretionaire bevoegdheid omtrent het al dan niet nemen van de maatregel van oppensioenstelling indien de voorwaarden zijn vervuld, maar ook de voorwaarden zelf laten geen enkele appreciatiemarge. Het is duidelijk dat de voornoemde bepaling een verplichting op pensionering creëert in hoofde van de overheid waaraan een recht op pensionering beantwoordt in hoofde van het personeelslid. Aangezien het in casu derhalve een geschil over een subjectief recht betreft, is de Raad van State onbevoegd om zich over de zaak uit te spreken.

V. De kosten van het beroep

5. Bij de betekening van de bestreden beslissing werd de verzoeker er op gewezen dat hij tegen deze beslissing een beroep tot vernietiging kan instellen bij de Raad van State. De verzoeker werd aldus duidelijk op het verkeerde been gezet, zodat het passend is de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 maart 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen